09/05/2023

Σουηδίας Κλεόπας: “Πόρνη με συνείδηση αποστόλου”

/ Γνώμες

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει η προφητεία του πρεσβύτη Συμεών στο πρόσωπο του Κυρίου, ότι “κείται εις πτώσιν και ανάστασιν πολλών και εις σημείον αντιλεγόμενον” (Λουκ. β΄, 34). Το πρόσωπό Του αποκαλύπτεται μόνο, όταν και όπου γνωρίζει η ανεξιχνίαστη βουλή Του.

Ο “άφαντος” Κύριος, για να χρησιμοποιήσω τη μοναδική Ομηρική φράση στο Ευαγγέλιο του Λουκά, έχει σχέση με την αναζήτηση του Θεού από μέρους του ανθρώπου.

Πριν από την ευλογημένη αυτή συνάντηση, που οδηγεί τον άνθρωπο σε πνευματική πληρότητα και ευδαιμονία, η καρδιά του γεμίζει ασφυκτικά από πλήθος ερωτημάτων, που παραμένουν για καιρό αναπάντητα κι αυξάνουν το κενό που

αισθάνεται ο άνθρωπος δίχως Θεό.

Ένα κενό, μια ανακύκληση και μία δίνη, χωρίς ελπίδα διαφυγής, γιατί έλκεται από την κεντρομόλο δύναμη του εγώ και των συμφερόντων του.
Η δύναμη που ωθεί τον άνθρωπο προς την έξοδο από τη δίνη και τον οδηγεί στην ευλογημένη συνάντηση με τον Ιησού είναι η ελεύθερη βούληση, την οποία έλκει ο Χριστός προς τον εαυτό Του, αποκαλυπτόμενος, και φωτίζων το σκότος της ανθρώπινης άγνοιας και περιπλάνησης.

Η συνάντηση με το Θεό δεν περιορίζεται χρονικά σε μια στιγμή, αλλά αποτελεί μια διαρκή διάθεση για συμπόρευση και μια δυναμική φανέρωση των μυστηρίων του Θεού, μέσα σε μια ατελεύτητη μετάβαση της ανθρώπινης ύπαρξης “από δόξης εις δόξαν” (Β΄ Κορ. 3,18), δηλαδή θέωση.

Σε μια τέτοια ευλογημένη και λίαν αποκαλυπτική συνάντηση αναφέρεται ο ιερός Ευαγγελιστής, την πέμπτη Κυριακή από του Πάσχα.

Ο Ιερός Χρυσόστομος μας ομιλεί για τη συνάντηση της Αγίας Ισαποστόλου Φωτεινής με το Χριστό. Ας θαυμάσουμε αποσπάσματα του λόγου του, ο οποίος επαξίως τον ανέδειξε χρυσορρήμονα. Ο Θείος Πατήρ απαντά πρωτίστως στο ερώτημα, για ποιο λόγο ο Ευαγγελιστής αναφέρεται στον τόπο της συνάντησής τους. “Επειδή το πνευματικό θήραμα πήγε στο μέρος αυτό, για να το συλλάβη. Σαν τους ψαράδες που διαλέγουν τον τόπο και ψαρεύουν, έτσι κι ο Χριστός ήρθε στο μέρος, όπου μπορούσε να συλλάβη τη Σαμαρείτισσα και χρησιμοποιώντας την, να επιτύχη πλούσιο ψάρεμα από ανθρώπους.”

Και συνεχίζει: “Δεν φανέρωσε σ’ αυτήν από την αρχή την ομορφιά της θεότητος, αλλά άναψε την επιθυμία της ψυχής της, λέγοντάς της: καθένας που πίνει απ’ αυτό το νερό, θα διψάση πάλι· όποιος όμως πιή απ’ το νερό που θα δώσω εγώ, δε θα διψάση στον αιώνα. Αλλά το δικό μου νερό θα γίνη πηγή που σκιρτά προς την αθανασία. Άφησε την πάλη των προσώπων και ήρθε στην αφθονία των χαρισμάτων.

Κι η γυναίκα του λέει: Κύριε, δώσε μου αυτό το νερό, να μη διψώ, ούτε να έρχωμαι να βγάζω από το πήγαδι. Της ξύπνησε λίγο-λίγο την επιθυμία για τα πνευματικά νάματα. Πίστεψε πως ήταν νερό που το έπινες και δεν ξαναδιψούσες.”

Στη συνέχεια, ο Ιεράρχης αναφέρεται στα όσα ο Κύριος αποκαλύπτει στη Σαμαρείτιδα: “Της λέει ο Ιησούς: Πήγαινε, φώναξε τον άνδρα σου κι έλα. Αν έχης σύντροφο της ζωής σου, ας γίνη και στην πίστη σου σύντροφος. Μην παίρνης μόνη σου τη δωρεά των πνευματικών χαρισμάτων. Τότε λέει η γυναίκα: Δεν έχω άνδρα. Άρχισε η γυναίκα να ξεσκεπάζη τις αμαρτίες της. Άρχισε να εξομολογήται.”

Ακολουθεί ο διάλογος περί της αληθινής λατρείας του Θεού: “Η πόρνη ανοίγει συζήτηση δογματική κι αφού νόμισε ότι ο Κύριος είναι προφήτης. Τον παραδέχεται ως Κύριο και δεν ζητά τίποτα παραπάνω από την επιβεβαίωση της προγονικής πίστης. Κι ο Κύριος απαντά με την αντάξια σοφία του. Επειδή αυτή τον θεωρούσε Ιουδαίο κι εκείνη ήταν Σαμαρείτισσα, δεν θέλησε ν’ απαντήση στην ερώτησή της, για να μη διαψεύση το λόγο της και να μην την πεισμώση, γιατί ήθελε να την οδηγήση στο δρόμο της σωτηρίας.

Προσέξετε πως οικοδομεί την πίστη της γυναίκας και πως, λίγο-λίγο, ανεβάζει ανάλαφρα την φυσή της στον ουρανό. Δεν περιορίζεται σε λόγια η λατρεία του Θεού, αλλά απλώνεται παντού η επίγνωση της Θείας Χάρης. Δεν οικειοποιούνται πιά Ιουδαίοι και Σαμαρείτες το σύμβολο του νόμου. Γιατί αυτοί που προσκυνούν το Θεό, πρέπει να προσφέρουν λατρεία πνευματική και αληθινή. Όχι λατρεία με ολοκαυτώματα. Όχι πιά τήρηση του Σαββάτου. Όλα εκείνα, σα σκιά έχουν περάσει, όλα τώρα έγιναν καινούργια. Τα δώρα της σωτηρίας θέλω να τα επεκτείνω σ’ όλη την οικουμένη.”

Στη συνέχεια, ο Ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύει τα του διαλόγου περί της Μεσσιανικής ιδιότητος του Κυρίου: “Του λέει η γυναίκα· Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας που λέγεται Χριστός. Όταν έρθη εκείνος, θα μας τα φανερώση όλα. Η πόρνη φιλοσοφεί ζητήματα πνευματικά, φέρνει στο στόμα της τις Θείες Γραφές. Κι αν το σώμα της έχη βουτυχθή στην ακαθαρσία της πορνείας, η ψυχή της έχει καθαρισθή με την αναφορά και την ανάγνωση των Θείων Γραφών. Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας.

Ιδού πνευματική προκοπή, ιδού πόρνη που τα γνωρίζει όλα. Προσέξετε πως από τα βάθη της γης πέταξε στους ουρανούς. Της λέει ο Ιησούς, εγώ που σου μιλώ είμαι. Αυτό που σε πολλούς αποστόλους έκρυψε, στην πόρνη αποκαλύπτει φανερά.”

Ο Χρυσορρήμων ολοκληρώνει την ομιλία του, επαινώντας την ιεραποστολική κλίση της Αγίας Φωτεινής: “Εκείνη όμως άφησε τη στάμνα της και μπήκε στην πόλη και φώναξε στους πολίτες: Ελάτε να δήτε κάποιον που μου είπε όλα όσα έκανα. Μήπως είναι αυτός ο Χριστός; Τους ξυπνά την επιθυμία, να βγούν και να πιαστούν. Όπως πιάστηκε στο δίχτυ, θέλει να πιάση.

Πόρνη με συνείδηση αποστόλου, που έγινε από τους αποστόλους πιο δυνατή. Γιατί οι απόστολοι περίμεναν να συμπληρωθή ολόκληρη η Θεία Οικονομία και τότε άρχισαν τ' αποστολικά τους κηρύγματα. Η πόρνη όμως, πριν από την Ανάσταση, ευαγγελίζεται το Χριστό. Διαλαλώ τα αμαρτήματά μου, για να οδηγήσω σας. Για να δήτε σείς το Θεό που έφτασε στον κόσμο, πομπεύω τα σφάλματά μου."

Στην αποκαλυπτική συνάντησή μας με το Χριστό, η όλη ύπαρξή μας, ως ζωντανό κύτταρο του σώματος του Χριστού, μεταμορφώνεται, από ξερή και άγονη έρημο, σε "πηγή ύδατος αλλομένου εις ζωήν αιώνιον". Το ζωντανό νερό, δηλαδή ο λόγος του Θεού, που αναβλύζει μέσα στην Εκκλησία, ζωογονεί τη νεκρωμένη από την αμαρτία ύπαρξή μας.

Άλλωστε, η αμαρτία είχε αποξηράνει και τη ζωή της Σαμαρείτιδος, γι' αυτό και προσπαθούσε, να ξεδιψάσει από τα νερά των τότε κοσμικών απολαύσεων.
Η συνάντησή της με το Χριστό μετέβαλε τη ζωή της. Την ενθουσίασε, τη φώτισε και την κατέστησε ακαταπόνητη ιεραπόστολο του Ευαγγελίου και ανδρεία στα ποικίλα μαρτύρια που υπέφερε, με μέλη της οικογένειάς της, στα χρόνια του μεγάλου διωγμού του Νέρωνα.

Ας επιδιώξουμε τη συνάντησή μας με τον Κύριο, για να μεταβληθεί και η δική μας ζωή σε πνευματοφόρα και φωτισμένη, για να αξιωθούμε των ουρανίων και θείων δωρεών και να γίνουμε οι ίδιοι ιεραπόστολοι στο σπίτι μας και στο ευρύτερο κοινωνικό μας περίγυρο. Είναι καθήκον μας. Είναι αποστολή μας.